

Un llibre per llegir, meditar, treballar i debatre

Xavier Melloni

Josep Otón és alhora assagista i narrador. Això li dona una peculiaritat: els seus assajos tenen l'amenitat d'un relat i els seus relats, la profunditat d'un assaig. El llibre que ara ens ofereix és una novel·la sobre la recerca espiritual, a través d'una trama d'intrigues amb una bona contextualització històrica. Es tracta d'una novel·la d'idees, inspirada en *El nom de la Rosa* d'Umberto Eco, tal com ell mateix confessa. Si bé el semiòleg italià va vehicular les seves conviccions nihilistes mitjançant la relativitat i ambivalència del nom que posem a les coses, en aquesta novel·la, Josep Otón expressa la seva postura com a creient i cercador a través de la imatge d'un laberint. Ambientada en un monestir femení de l'Europa medieval, els noms i llocs que esmenta són ficticis, però responen a personatges reals de la tradició medieval que ell, com historiador, coneix. En canviar els noms, es dona llicències que d'altra forma no podria incorporar.

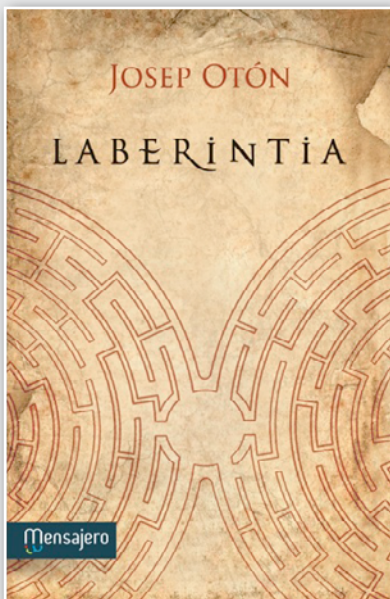
L'argument gira al voltant de les investigacions d'un llegat pontifici en un monestir femení per la sospita de què estan contaminades per un corrent herètic que utilitza el laberint com a via iniciàtica. Això dona peu a una sèrie de converses entre l'inquisidor i l'abadessa entorn d'un tema de gran actualitat: ¿en quina mesura, en el marc cristià, es poden utilitzar eines que no són explícitament cristianes?

Al darrere d'aquesta qüestió hi ha una altra més profunda: la revelació cristiana, ¿anul·la o incorpora els vestigis que les altres tradicions han copsat com a via d'accés a Déu? L'ordre del cosmos, ¿no és la petjada que el Creador ha deixat per arribar a ell? La trama del relat porta laberínticament a donar resposta a aquesta qüestió. Diu l'abadessa parlant a l'inquisidor: «¿No creieu que existeix una gramàtica de l'ànima en què coincideixen les diverses religions?». Amb gran destresa, l'autor ofereix una excel·lent confrontació sobre aquestes dues postures, presents a l'Església des dels seus orígens. El desenllaç final i el *Post scriptum* són fonamentals per copsar el missatge i l'abast de l'obra, on l'autor ofereix unes claus fonamentals que són no només d'ordre històric, sinó teològic.

Estem davant d'aquest tipus de llibres que poden ser llegits per totes les edats. I sens dubte, com succeeix amb tots els escrits d'en Josep Otón, no només convé llegir-lo, sinó també meditar-lo, treballar-lo i debatre'l. ⊕

Josep Otón

(Barcelona, 1963) és doctor en història (UB), catedràtic d'ensenyament secundari i docent a l'Institut Superior de Ciències Religioses de Barcelona. Ha escrit diversos llibres al voltant de la interioritat. Ha fet també dues incursions en la narrativa juvenil. Va dedicar la tesi doctoral a la filosofia de la història de Simone Weil.

Laberintia

Josep Otón

Mensajero, Bilbao 2015.
176 pàgs., 14,95 €